

El congrés de fusió d'UM, UIM i CB congregà prop de dues mil persones a l'Anditòrium de Palma.

JOAN CELIÀ

Congrés de fusió entre Unió Mallorca, UIM i Convergència Balear

La nova Unió Mallorca

Amb el lema "Ara va de bo", la nova Unió Mallorca s'ha presentat en societat. Prop de 2.000 persones ompliren l'Anditòrium de Palma per aclamar la nova formació nascuda de la fusió entre Unió Mallorca, Unió Independent de Mallorca i Convergència Balear.

6 JUNY

Ara va de bo, ara va de bo..." Aplaudiments entusiastes dels assistents. Damunt l'escenari tots els candidats, els membres de l'executiva, la presidenta... sal-

ludant les prop de dues mil persones que omplien totalment la Sala Magna de l'Anditòrium de Palma. Ambient clarament electoral. Centenars de globus grocs i vermells caient de les files més altes. Comença a sonar "La Balanguera", intepretada per Els Valldemossa. Tothom dret en homenatge a l'himne ofiçios de Mallorca.

Així finia el Congrès de Fusió d'Unió Mallorca, Unió Independent de Mallorca i Convergència Balear. Eren prop de les deu del vespre del dissabte, 8 de maig. Acabava de néixer el segon partit de centre nacionalista de les Illes Balears, hereu d'aquella Unió Autonomista que l'any 1977 es va presentar a les primeres eleccions, però que va haver de desaparèixer posteriorment.

LA NOVA UNIO MALLORQUINA

La refundació del partit que, ara fa deu

M. A. Munar va ser elegida presidenta de la nova UM.

JOAN CELIÀ

anys, creà Jeroni Albertí ha estat possible gràcies a la tasca de l'actual presidenta, Maria Antònia Munar. Munar, fins al setembre de l'any passat consellera de Cultura del govern Cañellas, després de ser elegida presidenta d'Unió Mallorca (abril del 1992) deixà clar que volia superar l'estat de simple apèndix del PP que aleshores tenia UM. Aquesta pretensió no va ser del gust del PP. Al setembre era destituïda. L'operació era clara: escapar UM i que continuàs essent un dòcil soci de govern. Però *Sa Princesa* -apel·latiu que es dona a Maria Antònia Munar- no es donà per vençuda. Després de purgar el partit de gent que estava molt identificada amb el PP, començà a dissenyar la seva estratègia: crear un gran partit nacionalista de centre, igual que havia volgut fer Jeroni Albertí.

Des de l'octubre fins aquest Congrès, Munar parlà amb molta gent per a integrar-la dins UM. Primer foren antics membres d'UCD. Després vingueren els acords amb Convergència Balear i Unió Independent de Mallorca.

Durant tot aquest temps Munar ha sabut jugar molt intel·ligentment. UM ha estat

Miquel Pascual va ser elegit vice-president d'Unió Mallorquina i candidat número 1 al Congrés espanyol.

JOAN CELIA

objecte d'interès informatiu quasi constant. Encara coalitzada amb el PP, UM, ha mantingut el suspens –encara ara–, la morbidesa, respecte a quan, com i qui trencaria el pacte. Això, més l'evident atracció dels mitjans de comunicació per Munar, ha permès a UM d'estar quasi diàriament al centre de la informació. I això que només té dos diputats, de 59, dins el Parlament, des que els altres abandonaren el partit.

Aquests darrers anys molta gent havia donat per morta UM, però el Congrés de refundació ha provat que el difunt gaudeix d'una aparent molt bona salut. És clar que la definitiva *alta mèdica* l'han de donar les urnes el dia 6.

ELS HOMES DE 'SA PRINCESA'

Per a aconseguir de tirar endavant el seu projecte de partit, Munar ha sabut envoltar-se d'un seguit d'homes que, fins fa poc, eren difícilment conjugables dins una mateixa opció. Velles disputes que es remunten al temps de la UCD havien separat moltes persones que ara tornen a estar juntes, devora na Munar.

Amb la fusió d'Unió Independent de Mallorca, s'integra dins UM Miquel Pascual, número 1 al Congrés i que ja havia estat membre d'UM, de la qual sortí per a presentar-se a les eleccions del 91 fora la coalició PP-UM; ara és vice-president de la nova UM. Josep Melià s'hi integra provinent de Convergència Balear –anteriorment havia estat al CDS i més abans a UCD–; Melià és ara, juntament amb Pascual, vice-president d'UM. Antoni

Pascual, que ja era secretari general de l'antiga UM, es manté en el càrrec; el secretari general va ser dels pocs que es mantingueren fidels a Munar quan Canellas volgué escapar UM. Finalment, Jeroni Albertí ha tornat al partit que ell mateix havia fundat ara fa deu anys; és el president-fundador i candidat al Senat per Mallorca.

Tots aquests homes conformen una *guàrdia pretoriana* que hauria de permetre de relançar Unió Mallorquina amb força

a partir de dia 6 de juny. Segons la teoria diverses vegades explicada per Jeroni Albertí –i compartida per l'actual direcció d'UM– a les Balears hi ha uns 50.000 vots de centre que podrien convertir-se en vots del centre nacionalista, si aquest presentava una sola opció i no diverses com fins ara. Les dificultats són moltes, però la refundada UM de Maria Antònia Munar aposta fort. L'objectiu és que Pascual aconseguixi l'acta de diputat o, en el seu defecte, obtenir uns 25.000 o 30.000 vots. Amb aquesta quantitat de suport electoral, ningú no dubta que d'ací a dos anys seria fàcil de fer candidatures a molts pobles de Mallorca, de Menorca i de les Pitiüses. En definitiva, l'objectiu a curt termini és el de fer de frontissa al 1995 en les autonòmiques.

Si fos així, molt probablement Canellas ja no tornaria a ser president de Balears. I això no significa que Unió Mallorquina vulgui pactar amb els socialistes. La teoria més maquiavèlica que circula per Palma és aquesta: al 1995, si UM té la clau, demanarà el cap de Canellas –el gran enemic polític de Munar i Albertí– al PP; aleshores els conservadors tendrien poques opcions: o l'oposició o immolar el seu líder. Diuen que la venjança és un plat que es menja fred. Munar i Albertí, si més no, han demostrat que saben esperar.

Miquel Payeras

Jeroni Albertí finalment ha retornat al partit que ell mateix va fundar el 1983.

JOAN CELIA